

Dosarul nr.3ra-1623/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A.Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I.Secrieru, A.Danilov, Iu.Cimpoi)

ÎN C H E I E R E

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Emil Pripa cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 13 septembrie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Emil Pripa cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în rezultatul efectuării unui control de legalitate a actelor administrative emise de autoritățile administrației publice locale, a constatat că 25 mai 2017 Consiliul municipal Chișinău a adoptat decizia nr. 5/26-3 „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. xxxx dlui Emil Pripa”, prin care s-a transmis în locațiune ultimului pe un termen de 3 ani, fără drept de privatizare, încăperea cu suprafața de 56,4 m.p. din incinta Liceului Teoretic xxxx din str. xxxx pentru desfășurarea unor cursuri de șah.

În opinia reclamantului, decizia enunțată contravine legislației în vigoare, din motiv că fost adoptată cu încălcarea procedurii stabilite, care presupune desfășurarea licitației publice, or, autoritățile publice locale urmează să aplice prevederile legislației în vigoare și să dispună transmiterea proprietății publice în baza organizării unui concurs sau a licitației, iar procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de

asigurarea liberului acces și a drepturilor egale pentru toți participanții, precum și de prioritatea prețului maxim propus, condiții însă ce nu se atestă la caz.

Din acest considerent, la 9 august 2017, prin prisma art. 68 din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a expediat în adresa Consiliului municipal Chișinău notificarea nr. 1304/OT4-1471, solicitând abrogarea actului administrativ sus-indicat, însă în termenul stabilit de lege nu a parvenit nici un răspuns, motiv pentru care a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat anularea deciziei nr. 5/26-3 din 25 mai 2017 a Consiliului municipal Chișinău „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. xxxx dlui Emil Pripa”.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă integral, fiind dispusă anularea deciziei nr. 5/26-3 din 25 mai 2017 a Consiliului municipal Chișinău „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. xxxx dlui Emil Pripa”.

Prin decizia din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 77 alin. (3) și (5) din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, pct. 2 din Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, pct. 13 și 23 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, art. 121-122 și 130 Cod de procedură civilă.

Cu referire la nomele citate și în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut corectă soluția primei instanțe cu privire la anularea deciziei nr. 5/26-3 din 25 mai 2017 a Consiliului municipal Chișinău „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. xxxx dlui Emil Pripa”, or, la adoptarea deciziei enunțate, Consiliul municipal Chișinău nu a ținut cont de prevederile legale, transmitând în locațiune încăperea respectivă fără petrecerea licitației condiționată de prioritatea prețului maxim propus.

În continuare, instanța de apel a constatat că Consiliul municipal Chișinău, în vederea respectării normelor legale, urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a exercita dreptul la locațiune asupra încăperii menționate în decizia contestată, cu atât mai mult că Consiliul municipal Chișinău nu a prezentat probe sau motive justificative, prezența cărora impun concluzia de lipsă a caracterului necesar a licitației sau o asemenea situație este exceptată de la prevederile art. 77 din Legea privind administrația publică locală.

În consecință, Curtea de Apel Chișinău, a concluzionat că concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii integrale a acțiunii este justă, ea având la bază cumulum dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei și hotărârii sus-enunțate, la 18 iunie 2018, Consiliul municipal Chișinău le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești contestate ce constituie obiectul prezentului recurs, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința asupra cererii de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei atât instanța de apel cât și prima instanță au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, or, prin acțiunea înaintată se încearcă o imixtiune în activitatea administrației publice locale și blocarea administrării bunurilor sale conform art. 4 alin. (1) din Legea privind statutul municipiului Chișinău nr. 136 din 17 iunie 2016, art. 109 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 9 din Legea cu privire la proprietatea publică a unității administrative-teritoriale nr. 523 din 16 iulie 1999.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere a acțiunii (f.d.67-70).

La 2 noiembrie 2018 în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.72), însă atât intimatul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat cât și intervenientul accesoriu Emil Pripa nu și-au exercitat dreptul procedural și nu au depus referință în termenul stabilit de lege.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 aprilie 2018 (f.d.54), însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău la 18 iunie 2018 (f.d.67) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva